

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Кафедра образотворчого мистецтва

На правах рукопису

ПЕЛЕХ БОГДАНА ВОЛОДИМИРІВНА

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи на тему:

ОБ'ЄМНА ФОРМА В ЗМІШАНІЙ ТЕХНІЦІ
«ЗОЛОТА ВОЛИНЬ»

Спеціальність: 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво,
реставрація»

Освітньо – професійна програма Образотворче мистецтво, декоративне
мистецтво, реставрація

Робота на здобуття освітнього ступеня «Магістр»

Науковий керівник:

ЧЕРКЕСОВА ІННА ГРИГОРІВНА

Заслужений діяч мистецтв України, професор

РЕКОМЕНТОВАНО ДО ЗАХИСТУ

Протокол № _____

Засідання кафедри образотворчого мистецтва

від _____ 2024р.

Завідувач кафедри

Кандидат психологічних наук, доцент

_____ Прокопович Т. А.

ЛУЦЬК – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ

1. 1. Теоретичні дослідження історії Волині
1. 2. Історія виникнення постмодернізму та його розвиток в сучасному мистецтві

РОЗДІЛ 2. ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ В МАТЕРІАЛІ

2. 1. Пошуки та робота над ескізом
2. 2. Послідовність та технічні особливості виконання магістерської роботи в матеріалі

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Актуальність теми. Полягає у дослідженні процесу і результату створення композиції «Золота Волинь» за напрямками постмодерністського стилю, котрий характеризує мистецтво ХХІ століття. Композицію утворює синтез геометричних форм та натягнуті нитки з шматочками поліського бурштину. Рух рельєфних формоутворюючих лінійних елементів символізує плин часу, в якому константами залишаються форми природи, культурні надбання у формах візуальних (декоративно-прикладне мистецтво) та формах аудіальних (народна музика, народні пісні тощо). Цінні матеріалізовані згустки часу у географічній зоні хвойних лісів та болот – бурштин – скам'янілі краплі смоли хвойних дерев загерметизували в собі час, простір та сонячну енергію. Бурштин є однією з характерних ознак Полісся взагалі і Волині зокрема. Геокліматичні умови, закладенні бурштинові пласти й згенерували ідею композиції «Золота Волинь». Крізь час бурштин став золотом Волині. Пропонована до захисту композиція акцентує любов до рідного краю, означає патріотизм волинян, мотивує до пізнання матеріальних і духовних багатств рідної землі.

Провідним завданням творення композиції став синтез уявлення, відчуття, знання про Волинь з образними матеріальними формами, що візуалізують авторські думки й уявлення про простір, час, зміну поколінь, новації розвитку цивілізації, вибір ціннісних орієнтирів у суспільстві. Візуалізація завдання визначило вибір матеріалів та утворення форми частин та елементів композиції.

Головним завданням стало розкриття емоційного стану духовного поєднання з живою природою Волині, де сонячна енергія зберігається сотнями тисячоліть у скам'янілих згустках смоли – бурштину. Бурштин як

золото волинської землі, усіма жовто-золотими відтінками утворює урочисту гармонію краси у поєднанні з потужною, різних відтінків зеленою масою лісів.

Мета дослідження. Полягає у всебічному вивченні можливостей утворення художньої форми у стилістиці постмодернізму синтезом різних матеріалів та технік, що розкриває образну красу прадавньої волинської землі, надра котрої зберігають бурштин – краплі сонячної енергії.

Завдання:

- дослідити характерні ознаки постмодерністських напрямлень у мистецтві
- проаналізувати природні умови території Полісся, зокрема Волині
- проаналізувати творчість митців постмодернізму та їх вплив на генерацію ідей та формування концепції творчого задуму
- сформулювати ідею композиційного рішення
- підготувати матеріали й безпосередньо, виконати композицію в синтезі технік і матеріалів у постмодерністській стилістиці

Об'єктом дослідження виступає художня композиція в змішаних техніках формоутворення

Предметом дослідження є особливості створення синтезу ідей, художніх форм з використанням багатства надр волинської землі – бурштину, написання картини в техніці акрилового живопису утворюючому рельєф левкасу.

Методи дослідження: було використано теоретичний аналіз і узагальнення тематичної літератури, описовий метод, метод системного аналізу, класифікації та типології, що дозволило систематизувати значний обсяг фактичного матеріалу.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у синтезі пластики формоутворення за стилістикою сучасного напрямку образотворчого мистецтва – постмодернізму. Це допомогло виконати оригінальну авторську композицію «Золота Волинь» на основі дослідження характерних ознак стилю постмодернізму. Також продовжено дослідження та вивчення формування елементів частин композиції сучасними матеріалами та використання останніх у технічних прийомах сучасних митців.

Практичне значення одержаних результатів. Теоретичні результати дослідження має інформативну цінність для вищих навчальних мистецьких закладів, де може використатись на лекційних заняттях, або для художніх музеїв України.

Апробація результатів та публікації.

Пелех Б. В. «Знищення волинської естетики». Матеріали XVIII Міжнародної науково – практичної конференції студентів і аспірантів «Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень». 2024. С. 617 – 618. (Керівник Черкесова І. Г.)

Структура роботи. Робота включає в себе дві частини теоретичну та практичну. Практичною частиною є об'ємна форма в змішаній техніці (120x120 см). Теоретична частина включає в себе пояснювальну записку до кваліфікаційної роботи, яка містить: вступ, два розділи, висновки, список використаних джерел, додатки.

РОЗДІЛ 1. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ

1. 1. Теоретичні дослідження історії Волині.

Волинь давня земля України. Земля яка багата історико – культурною спадщиною, природою, а також сонячними камінцями під назвою бурштин.

Волинь приваблює до себе людей не тільки через історичні події які відбувалися на території, а також своєю неповторною красою, древніми архітектурними комплексами й різноманітними пам'ятками. Сьогодні світ по новому відкриває для себе Волинь через її історію та мистецтво. Молоде покоління спонукає повернутись до вивчення історії свого рідного краю.

Волинь – давня українська земля, розташована в центрі Європи. Через західну Волинь і Надніпров'я проходили торговельні шляхи Європи, це дало змогу Волині підтримувати політичного, економічного, культурного та релігійного життя волинського регіону.

Назва « Волинь» походить від одномейного слов'янського племені та міста Велинь чи Волинь (нині Городок над Бугом на території Польщі). Поняття «Волинська земля» вперше зустрічається в літописі під 1077р.

Волинь була заселена дуже давно. Перші заселення у басейнах південних річок Прип'яті й верхів'ях Західного Бугу виникли ще в епоху пізнього палеоліту 300 – 200 тис. р. тому. Давньослов'янській період історії Волині (I ст. до н. е. – IX ст. н. е.). Про давню Волинь згадується також в «Галицько-Волинському літописі», «Повісті минулих літ» та «Слові о полку Ігоревім». В Іпатіївському літописі під 981р., вказували, що Волинь входила в Київську Русь. На той час правив князь Володимир Великий (який охрестив Русь) побудував місто неподалік давнього городища Волинь і назвав його Володимиром. Першим князем на Волині був його син Всеволод згадується це в повісті «Повісті минулих літ».

У 1199р. князь Роман Мстиславович (1173 – 1205) об'єднав Волинські землі та Галицькі, утворивши Галицьк-Волинську державу та проводив зовнішню політику. Найкращого розвитку в державі досягнув князь Данило Галицький (1205 – 1264), він здобув великий авторитет в Європі також він боровся проти монголо – татар через що він отримав королівську корону. У 40-60-х роках XIV століття Волинь на жаль попала під владу Литви і частково під Польщу. Після цього, як нам відомо, Луцьк став столицею Волині. У Луцьку оселився всіма відомий князь Любарт Гедимінович. З його іменем пов'язана розбудова Луцького замку (1337 – 1383), зокрема будівництво мурованого Верхнього замку. Обороні укріплення вже існували на території ще за часів першої згадки про місто в Іпатіївському літописі 1085р.

Самого найбільшого розвитку Луцьк досяг у XV ст. Місто набуло міжнародний авторитет як другої столиці Литви підтвердився проведенням у 1429 році після з'їзду європейських монархів. На цьому зібранні вирішували питання оборони Європи від турків і коронацію Великого литовського князя Вітовта. Ця подія стала знаковою не лише для Волині, а й для Європи. У середньовічному Луцьку були досягнені нові домовленості щодо оборони європейських країн, що сприяло розвитку ремесел і торгівлі.

Волинь, яка була раніше в складі Литовського князівства за умовами Люблінської унії, у 1569 році увійшла до складу Речі Посполитої. Було засновано Волинське воєводство з адміністративним центром у Луцьку. Кінець XVI– початок XVII ст. з боку Польщі почалося посилення національного та релігійного гніту, що спричинило повстання в Україні та Білорусі. Найбільше повстання було під керівництвом Северина Наливайка у 1594-1596р. Ці повстання переросли у визвольну війну українського

народу під проводом всіма відомим гетьманом Богдана Хмельницького. Найбільша битва відбулася під Берестечком, там якраз зберіглася церква де сам Хмельницький сповідався перед битвою битва була 28 червня – 10 липня 1651 року, де селянсько -козацькі війська зіткнулися зі 150-тисячною польсько-шляхетською армією.

Велику роль зіграло в боротьбі Луцьке Хрестовоздвиженське братство яке було засноване у 1617р. Серед його видатних діячів були поет Данило Братковський, митрополит Київський Петро Могила, гетьман Іван Виговський та іконописець Йов Кондзелевич. Серед фундаторів братства були Марина Мазепина – мати гетьмана Івана Мазепи, Галшка Гулевичівна, гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний.

Після третього розколу Польщі 1795р. Волинь входила у склад російської імперії й у 1797 р. була створена Волинська губернія.

Історія Волині, не зважаючи на такі події, була тісно пов'язана з видатними діячами науки, культури та освіти. Серед них польський письменник і художник Юзеф Ігнатій Крашевський, лінгвіст Микола Круцевський, польська актриса і драматург Габріела Запольська, український художник Андроник Лазарчук, російський композитор Ігор Стравінський, історик і політолог В'ячеслав Липинський, сходознавець Агатангел Кримський та математик Михайло Кравчук. Також на Волині проживала відома родина Косачів, які проживали у Луцьку та Колодяжному і дали світові геніальну поетесу Лесю Українку.

Вернемося трошки назад, в часи Галицької Волині, де високого рівня набув живопис. Українське живописне мистецтво, як доводить академік Айналов, зародилося ще в далеку дохристиянську епоху. Великий вплив на його формування справив візантійський живопис, який охоплював у ті часи не тільки Київську Русь, а й всю Європу. Візантійський стиль

створився на основі античного мистецтва, що мав реалістичний характер. Але християнський живопис відвернувся від реалістичних традицій, перейшовши до стилізованої декоративності й замість життєдіяльності стверджував аскетизм.

Волинь у різні періоди історії була ареною для запеклих боїв. Підчас Вітчизняної війни 1812 року в районі Луцька, Рожища і Ковеля російська армія під керівництвом генерала О. П. Торماسова вела бої проти французької армії. Також у першу світову війну між російськими та австро-угорським військом декілька разів проходили через Волинь. У 1916 біля Луцька була проведена успішна операція під назвою Брусилівський або Луцький прорив. Через революційні та громадянські події призвело до того, що Волинь майже два десятиліття були під окупацією Польщі. У вересні 1939 році Волинь увійшла в склад Української РСР.

Вже під час другої світової війни Волинь мала великих втрат під час німецької окупації. Було знищено 165 300 жителів області, біля 30 тисяч вивезено примусово волинян до Німеччини на примусові роботи, а 107 сіл було знищено повністю. Не зважаючи на це на території Волині було понад 50 партизанських загонів. Саме тут формувалася Українська Повстанська Армія (УПА), яка виборювала за незалежність України.

З серпня 1991 р. Волинь – невід’ємна складова частина незалежної України. Не зважаючи на тяжкі повоєнні роки, де знищувалась Волинська культура й її природня краса, трудівники краю піднімали з руїн і попелу міста і села Волині.

1. 2. Історія виникнення постмодернізму та його розвиток в сучасному мистецтві

Постмодернізм (постмодерн, поставангард), сукупна назва художніх тенденцій, що особливо чітко позначилися в 1960-і роки і які характеризуються радикальним переглядом позиції модернізму і авангарду. Відкинувши ідею утопічного перетворення життя через мистецтво, постмодерністи прийняли буття у його природній формі. Вони зробили мистецтво доступним і максимально відкритим, наповнюючи його не імітаціями чи викривленнями реальності, а справжніми фрагментами життєвого процесу. При цьому життєві явища лише критично коригуються, а не перетворюються на щось принципово нове чи незвичне.

Цей термін нерідко вживають у ширшому значенні, позначаючи як «постмодерністське» усе останнє двадцятиріччя ХХ століття з його новою – комп'ютерною науково-технічною революцією, розпадом соціалістичної системи тощо). Постмодерн принципово відкидає підміну мистецтва філософією чи релігійною політикою, хоча не оминає використання різних цікавих форм і технік. Відновлення чистоти та автономії творчості сприяє зміцненню її незалежною та, у певному сенсі, «постідеологічної» (тобто вільної) соціальної чутливості та думки.

Термін «постмодернізм» виник у період Першої світової війни в роботі В. Паннвіца «Криза європейської культури» (1917). У 1947р. Тойнбі в книзі «Вивчення історії» використовує його у культурологічному розумінні. На його думку, постмодернізм символізує кінець західного панування у релігії і культурі. У працях Кокса 1970-х років, присвячених проблемам релігії в Латинській Америці, широко застосовується поняття «постмодерністська теологія». У 1960-1970-х роках на термін «постмодернізм» звернули увагу під час визначення стильових тенденцій в архітектурі, спрямованих проти безликої стандартизації й техніцизму. Поширення термін «постмодернізм»

набув завдяки праці Ч. Дженкса «Мова постмодерністської архітектури» (1977). Невдовзі він з'явився і в літературі та малярстві.

Розвитку поняття «постмодернізм» сприяли міркування філософів Ж. Дерріди, Ж. Баттея, Ж. Ф. Ліотара, а також концепція семіотика і письменника У. Еко.

Сьогодні точиться чимало дискусій щодо того, що ж таке постмодернізм. Усі визначення, подані у сучасних словниках й довідниках, неточні. Однак, напевне, точності бути й не може, оскільки, по-перше, будь-яке літературознавче поняття є умовним і дати одне-єдине його визначення нереально, а по-друге, постмодернізм – явище, яке ще активно розвивається, і тому всі крапки над «і» тут ставити зарано. Втім, можна все ж таки визначити, що ж ми розуміємо під словом «постмодернізм» у загальному смислі.

Поняття «постмодернізм» у сучасному значенні охоплює передовсім тенденції або явища у мистецтві, які з'явилися в останній третині ХХ ст. і на початку ХХІ ст. Латинське *post* – префікс, що означає наступність, французьке *modern* – сучасний, найновіший. Тобто у самій назві терміна підкреслюється, що постмодернізм з'являється після модернізму. Однак точніше було б сказати, не після модернізму, а він просто не такий, як модернізм. Це вже щось інше. Оскільки більшість літературознавчих понять є багатозначними, то не слід обмежувати хронологічні рамки постмодернізму лише кінцем ХХ – початком ХХІ ст., хоча стосовно сучасного мистецтва цей термін вже прижився й увійшов у широкий обіг. І все ж таки щодо хронології. Слушною є думка Д. В. Затонського, висловлена у його книзі «Модернізм і постмодернізм» (2000), про те, що постмодернізму притаманна певна циклічність, він виникає у різні періоди розвитку культури внаслідок своєї специфічної еkleктичності, синтезу традиційного і новаторського, а також кризовості відчуття, що характерно для будь-якої зміни епохи.

Вплив західноєвропейських постмодерних тенденцій на українську культуру був ускладнений через перебування на той час України в складі Радянського союзу та мінімальне поняття зовнішніх культурних зв'язків.

Модернізм – це, за великим рахунком, реакція людських мас у суспільстві, котрі ситі (задоволення головної біогенної потреби). А ситі це більш-менш забезпечені благами цивілізації (облаштований побут) споживачі хочуть задовольняти якісь свої забаганки (естетичні відчуття) таким чого ще не було. Так виникають різні стильові напрямки у 20 ст.: авангардизм супрематизм, кубізм, імажинізм тощо і кінець 20 ст. приносить деконструктивізм. Загально визначається постмодернізм. Модерн – нове (не плутати з архітектурним і хідожнім стилем Модерн з 70-х рр. 19 ст. і до 1913 р. Попутно: померла Леся Українка, у 1914 р. почалася 1 світова війна, потім революції, війни, на теренах радянщини голодомор, утискання носіїв культури та інтелекту і цілеспрямоване знищення українськості в усіх проявах: від мови до моди. А світ розвивався у напрямку індустрії, технологій. Приходить епоха інформаційного суспільства, де головна цінність – інформація. Художні форми у кращих класичних проявах нівелюються, спотворюються, суспільству нав'язується щось потворне і не зрозуміле під соусом «після модерну» – постмодернізм. Коли зміст і форма не співпадають, неузгоджуються. Але духовні потреби людей: пізнання, гармонія, краса – залишаються незмінними. Тепер засобами сучасного мистецтва люди пізнають світ свого оточення і формують його за власними уявленнями і потребами. Постмодернізм – синтез уявлень, ідей, новаторства у різноманітні художньої форми.

Краса сучасного мистецтва стає більш доступною для широкої аудиторії і стає гаслом часу. Мистецтво запозичили риси індивідуального та пристосувало їх до широких мас, намагаючись повсякденність перетворити на мистецтво, а мистецтво на частину свого життя. Розвиток модерну прагнув до

зближення мистецтва і промисловості, що дозволило створювати художні вироби в раніше небачених обсягах.

Український художників творчість дуже різнопланова. Трапляються такі стилі як неромантизм, психоделіка, неоархаї-ка також можна зустріти елементи соц-арту та реалізму.

Сама картина – це своєрідна надметафора з безкінечним змістом та ходів, натяків на щось нереальне на те чи може це дійснитись чи не може.

У статиці картини відчувається приховану автором енергійність, а у деформувати форми це своєрідна антипластика.

У митців 90-х нема ні спокою ні втихомирення і нема критиканського негативу. У мистецтво увірвалось нове покоління такі не посидючі, правдиві неординарні, мудрої яка знає ціну кожної хвилини. Ці митці спілкуються на сучасній художній мові, їхні рухи специфічні, народжені внутрішнім культурним контекстом, без якого вони не можуть бути почутими і до кінця розкритими.

Під кінець ХХ століття західний світ переглянули історію мистецтв з точки зору участі в ній жінок. Дослідники замітили те що жінкам мисткиням не давали можливість проявлятися і розвиватися в мистецтві. Часто їх досягнення приховували, а нагороди які вони отримували були просто знищенні.

У 1980-1990-х чимало імен талановитих мисткинь з України появились на публічному просторі.

Справжнім феноменом стала київська художниця Валерія Трубіна народилася вона в 1966 році в Луганську. Вона постійно була в пошуках пластики вона цікавилась живописною формою. Її роботи зберігаються в Державній Третьяковській галереї, Національному художньому музеї України, інших музеях України та приватних збірках Європи та США.

У цей період відомі художниці ще за часів Советського Союзу не боялися змінювати образну мову. У 90-х відома художниця Тетяна Яблонська в неї було не просте життя вона пережила параліч через що вона навчилася малювати лівою рукою. Народилася вона 1917, а померла 2005-го, отже стала свідком майже всього ХХ століття. Працювала мисткиня у галузі станкового та монументально – декоративного живопису, станкової графіки.

Ще візьмемо за увагу художницю Ніну Денисову всю свою увагу вона направила на значені живописної мови, виразності окремих елементів. Працює в галузі мистецтва: книжкова, станкова графіка, малярство та документально – декоративне малярство. Перевагу надає малярству. Її твори знаходяться Музей українського мистецтва м. Київ, Музей українського сучасного мистецтва м. Хмельницький, Вінницький обласний художній музей.

Мисткиня Світлана Карунська у своїй скульптурі під назвою «Обійми» показує приклад створення нової матеріальності. Світлана в своїх творах шукає і вивчає матеріали які не характерні для скульптури це папір, картон, кольорову смальту, фарбу.

Хочу звернути увагу на художників сучасників які зараз в цей час і в це покоління прославляють сучасне українське мистецтво.

Ілля Чичкан український художник, фото- і відео-художник, автор перформансів, об'єктів та інсталяцій. Народився в 1967 році у місті Київ. Він є учасник українського художнього руху під назвою « Українська нова хвиля». Він більше розглядає глобальне знебарвлення в життєвих принципах, релігії, політиці, емоціях в повсякденному житті.

Микола Маценко український художник, графік, автор об'єктів. Застосовує парадоксальні поєднання предметів, стереотипів і вербальних формул створює сучасні українські дійсності. Разом з Олегом Тістолом створили творче об'єднання під назвою «Нацпром».

Український художник Микола Малишко він виконує дерев'яні рельєфи та розписи. У 1976 році митець стає членом монументально – декоративної спілки художників УРСР.

Також хочу замітити на Луцьких сучасників таких як:

Андрій Горбаль в митця своєї рідної техніки сучасного мистецтва в своїх роботах Горбаль показує емоції які були пережиті сьогодні.

Також Ясинський Богдан Луцький скульптор митець працює в різних техніках. Останні 6 років митець працював над створенням скульптур із сучасних синтетичних матеріалів.

Українські художники сучасники часто інтегрують в свої об'ємні роботи традиційні елементи, не звичні матеріали та символіку постійно створюючи іронію та гру з формами.

РОЗДІЛ 2. ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ В МАТЕРІАЛІ

2. 1. Пошуки та робота над ескізом

Натхнення створити роботу в стилевому напрямку постмодернізму були саме праці Львівського художника Білик Назара, а також Миколи Малишка, Павла Макова, Миколи Маценка, а також мого наукового керівника заслуженого діяча мистецтв України Черкесової Інни Григорівни. Сучасне мистецтво мене зацікавило вже дуже давно і прагну надалі працювати і шукати свій власний стиль.

Разом з моїм науковим керівником Інною Черкесовою, ми вирішували який кращий розмір буде для моєї дипломної роботи.

Творчі пошуки почалися з перегляду та обговорення творчих робіт українських художників. Ми ознайомилися творами художників таких як львівський художник Білик Назар скульптор сучасного напрямку його основна скульптура «Дощ» розташована в Києві (Пейзажна алея) його робота є символом прикладного мистецтва сучасного українського постмодернізму, де використовується природні форми та символіка.

Український художник Микола Малишко родом з с. Знаменівка Новомосковського району Дніпропетровської області. Він є скульптор та художник – виконує дерев'яні рельєфи (його улюблений матеріал дерево) також він працює в жанрі живопису, монументального мистецтва.

Харків'янин Павло Маков, він є яким представником нової і сучасної української хвилі мистецтва. Його основна течія в мистецтві це графіка, офорт великоформативний живопис. В Павла цікава техніка роботи кожен відбиток – це слово, з кожного відбитку складається текст. Його особливий стиль складається з різних напрямків мистецтва. В його роботах ми можемо побачити відгомони символізму, модерну, авангарду.

Український художник Маценко Микола родом він Прутівка, Івано – Франківська обл., автор живопису, графіки, інсталяції, скульптор, перформансів. Він також є представником нової хвилі українського мистецтва. Його творчість характеризується аналітичністю, парадоксальністю та іронією, поєднанням традиційного і актуального, включенням національної проблематики до глобального контексту.

Після вивчення творчості художників ми приступили до композиційного вирішення.

Композиція відіграє велику роль в мистецтві – це основна частина в будь – якого твору, оскільки вона допомагає передати свої ідеї та емоції через зв'язок між елементами твору.

Декоративна композиція – це композиційна база в мистецтві, яка створює з метою естетичного прикрашання та виразності. У декоративні композиції, орнамент, геометричні форми, кольори та інші декоративні деталі відіграють чи малу роль в мистецтві. Елементи можуть повторюватись симетричними або асиметричними створюючи рух або гармонію між собою.

Далі ми з керівником почали деталізувати ідею. Задум полягає в тому, що через мистецтво показати багатство і красу свого рідного краю, те як я його бачу і відчуваю. Також задум був в тому щоб більше розвивати таку техніку якою була створена ця кваліфікаційна робота. Основний елемент є об'ємний ліс в якому присутній бурштин, не менш важливі є ще дві об'ємні фігури, які проходять через ліс (впадають в нього) ці дві фігури мають різні форми. Ці дві фігури великі символізують дух Волині, а дух нашого рідного краю це ліс.

Фон ми вирішили не робити фактурним тому що буде перебивати основні елементи й тому ми вирішили її зафарбувати. В нас доволі не проста

композиція всі основні елементи розташовані на скоси там де є пусті місця ми вирішили натягнути нитки з частинками бурштину.

Основні кольори в кваліфікаційній роботі є: зелені складні глибокі відтінки з золотом створюють найліпшу гармонію зеленого(темно зеленого, болотяного).

Після того, як робота над ескізом була завершена, я приступила до виконання в матеріалі.

2. 2. Послідовність та технічні особливості виконання магістерської роботи в матеріалі

Для виконання магістерської дипломної роботи було вирішено використовувати акриловий живопис.

Основні матеріали – це ґрунтований ДВП 3шт., текстурна паста, ґрунтовка, шпаклівка, бурштин, нитки. Серед інструментів я використовувала олівець, шпатель, пензлі різного розміру, наждачна бумага.

Після підготовки всіх потрібних матеріалів, було розпочато підготовку ґрунтованого ДВП до перенесення ескізу. Так, як композиція в мене не звична, я закріплювала між собою ДВП стиплером, потім з

зворотнього боку зафіксувала двома бланками (щоб ДВП було добре зафіксоване). Потім простим олівцем було перенесено ескіз на вже готовий формат. Після того я погрунтувала ДВП (знежирила). Коли грунтовка висохла, було нанесено текстурну пасту і поступово набрано потрібну висоту. Саму найбільшу висоту я набирала шпаклівкою так, як шпаклівкою форму можна набрати до 2 см. Перед кожним шаром шпаклівки я промазала грунтовкою (знезжирювала). Коли дві хвилясті форми були набрані, я приступила одразу до центру композиції там в мене знаходиться образ лісу. Також поступово створювала рельєфну форму лісу: задній план (менше фактурної пасти) і передній план (додано трошки більше пасти) після його висихання внизу(під лісом) я вмонтувала бурштин в текстурну пасту. Після висихання всієї композиції я приступила до фарбування. Коли все було закінчено до основної рами було натягнуто нитки і зафіксовано до головної композиції.

Своєю роботою я хотіла показати власне, авторське бачення і сприйняття свого рідного краю, та передати те, як я його відчуваю.

ВИСНОВОК

Оригінальне панно – об’ємна композиція «Золота Волинь», символікою кольору і форми призначається для естетичного прикрашення інтер’єрів

громадських установ, навчальних закладів, молодіжних локацій – кафе-барів тощо. Кольорова гармонія тепло-зеленого та золотих відтінків позитивно впливає на рівновагу емоційних настроїв, дає простір для зняття зорової напруги, що є важливим у сучасній ситуації неперервного спілкуванням з екранами гаджетів. Означена мета досягнута у процесі створення форм панно у постмодерністській стилістиці через символічну умовність утворення відчуття унікальної природи Волині – краю буйного рослинного світу та болот, річок, озер. Було поєднано «застиглі краплі сонячного світла» – поліській бурштин з динамічними криволінійними формами рельєфів композиції та кольоровими природними відтінками зелених лісових волинських просторів. Мета досягнуто послідовним виконанням означених завдань. Результатом цього процесу стала художня робота у мішаній техніці – об’ємна композиція панно «Золота Волинь».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонович Є. А. Декоративно-прикладне мистецтво: навч. посіб. [для студентів худ.-граф. фак-тів, учнів пед. училищ] / Є. А. Антонович, Р. В. Захарчук-Чугай, М. Є. Станкевич. – Львів: Світ, 1993. – 272 с.
2. Основи кольорознавства та декоративно-прикладного мистецтва: навч. посіб.. Прокопович Тетяна Анатоліївна, Каленюк Ольга Миколаївна, Вахрамєєва Галина Іванівна – Луцьк: Поліграфічний центр «Друк Формат», ФПО Покора І. О., 2019. – 91 с.
3. Жоголь Л.Є. Декоративне мистецтво в інтер'єрах громадських будівель / Людмила Євгенівна Жоголь. – Київ : Будівельник, 1978. – 104с.
4. Жоголь Л.Є. Декоративне мистецтво в інтер'єрі житла / Людмила Євгенівна Жоголь. – Київ: Будівельник, 1973. – 112 с.
5. Луцан Н.І. Декоративно-прикладне мистецтво та основи дизайну: навч.-метод посіб. / Ніна Іванівна Луцан; АПН України. Південний науковий центр. – О.: ПНЦ АПН України, 2007. – 87 с.
6. Історія декоративного мистецтва: у 5-ти т. Т.4 / [голов. ред. Г. Скрипник]; НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського. – К, 2011. – 512с.
7. Антонович Є.А. Декоративно-прикладне мистецтво / Є. А. Антонович, Р. В. Захарчук-Чугай, М. Є. Станкевич. – Львів: Світ, 1993. – 272 с.
8. Волинь історична. Погляд з минулого в майбутнє: веб-сайт. URL: <https://volynrada.gov.ua/history> (дата звернення: 5. 12. 2024)
9. Брайчевський М. Галицько-Волинське королівство // Хроніка 2000. Київ, 1999. С. 84–101.

10. Замлинський В., Войцехівська І., Герасименко Н. та ін. Історія України в особах. ІХ–ХVІІІ ст. Київ : Україна, 1993. 396 с.
11. Ісаєвич Я. Галицько-Волинська держава. Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 1999. 36 с.
12. А.Рябушин, В.Хайт. Постмодернізм в реальности и преставленіях // "Искусство", 1984г, №4

ДОДАТКИ

Назар Білик «Розфокус», 2020

Назар Білік «Зріз», 2019

Назар Білік без назви

Назар Білик без назви

Микола Малишко «Миті», 1992

Павло Маков «Східний пейзаж», 1989

Павло Маков «Обрус VIII», 2010-2011

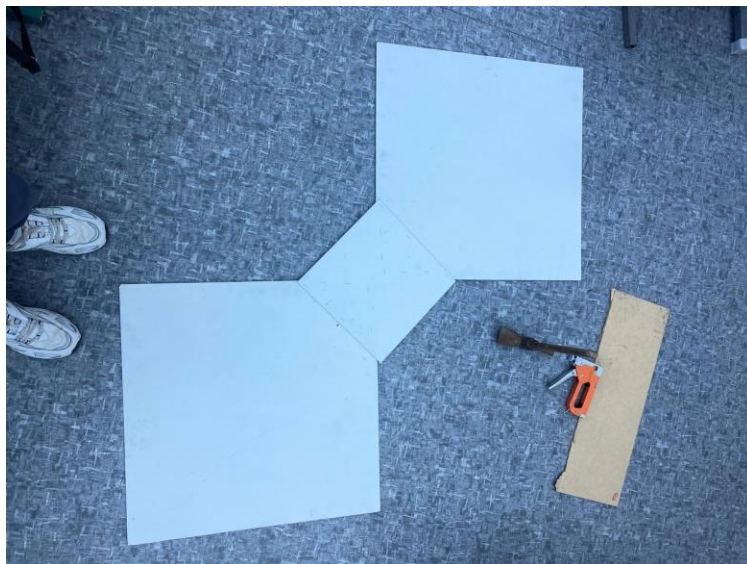
Микола Маценко «Півостір-2», 2012

Микола Маценко «Лісова пісня», 2018

Ескіз кваліфікаційної роботи

Закріплення між собою формати

Перенесення ескіз на формат

Процес набирання форми

Процес створення фактурного лісу

Повністю набрана форма, зачистка нюансів

Процес вмонтовування бурштину